

Jaro desáté

Karel Kryl

Ami

G

Ami (E)

1. Trs trnů tesá "T" a tyran tleská z trůnu,

(Ami)

G

Ami

je jaro desáté, jež voní po ocúnu,

Dmi

G

E

plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,

Ami

Dmi

Ami

G

Ami

F E

ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá

.

2. Pláč deště kropí sníh, den vypráví si s Vesnou,

kdo vzdechne po písních, jež nezrozeny zesnou,

jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbývá

pro mrtvé sloky písni, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.

3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,

chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,

vlas bardů vzkvetl plísni jak dřeva trouchnivá

nad hroby mrtvých písni, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.

4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,

a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,

[: jen povzdech plný stesku, když zima tesá "T",

kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté.

:]